

Publicerad 2008-09-18 19:09 av Chica

Du är en kontrast

Det fanns en tid då jag blev förundrad.

Över hur alla stora ting i livet hade en tendens att förminskas,
för att sedan minimeras,
till att bli ingenting,

I dina mörka ögon.

Du förstår,

Du verkade lysa.

Du briljerade.

Du sken.

Du strålade,
utstrålade,

Sådan värme.

Och missförstå mig inte,

Förstå mig rätt.

Jag förstod inte,

Hur du kunde välja att se världen så mörk.

När du var ett sånt existerande och enastående ljus.

Men sen kom det en tid.

Och jag insåg,

Såg,

Att du var ett tänt ljus i ett mörkt rum.

En lysande stjärna under en svart natt.

Och att du gav kontraster innerbörd.

Du definierade motsatser.

Och du var den gråa linjen som sepererade vitt från svart.

Och jag insåg,

Att det var helt okej.

Det funkade.

Det var,
helt enkelt,

Du.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Chica med Poeter.se id #19881 innehar upphovsrätten